

“अथाङ्गिरसमग्रशुभदाहरणवस्तु” ॥
 पञ्चन्यायावधान्तगतमिदम् ॥ (नाञ्चशास्त्रे सोल्-
 र्वचनोपन्यासरूपो गर्भाङ्गभेदः । यदुक्तं साहि-
 त्यदर्शने इह परिच्छेदे ।
 “उदाहरणमुत्कर्षयुक्तं वचनमुच्यते” ।
 यथा, वेगीवहारे अन्वत्यामाङ्गे ॥
 “यो यः प्रस्त्रं निमत्तिं स्वधुगुबमदात्याग्वीनां
 चमूनां, यो यः पाञ्चालगोत्रे शिशुरधिकवया
 गमेश्रथां गतो वा । यो यस्तत्कर्मसाक्षी चरति
 मयि रथे यश्च यश्च प्रतीपः, क्रोधान्धस्तस्य
 तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहम्” ॥
 षडंशिश्रष्टाकलक्षणागतलक्षणाभेदः । यथा,
 साहित्यदर्शने इह परिच्छेदे ।
 “यच्च तुल्यार्थयुक्तेन वाक्येनाभिप्रदर्शनात् ।
 साध्यतेऽभिमतत्साध्यस्तदुदाहरणं मतम् ॥
 उदाहारः, षुं, (उत् + आ + ह + घञ्) उदा-
 हरणं । इत्यमरः ॥ प्रकृतोपपादकदृष्टान्तादिः ।
 इति भरतः ॥ युक्तिप्राप्तार्थनिदर्शनं इति साङ्गः ॥
 प्रकृतसिद्धार्थां चिन्ता । इति रायमुकुटः ॥
 उदितः, चि, (वद् + क्त) यदा । उत् + इत् + क्त ।
 उक्तः । (यथा, किराते । १ । २८ ।
 “भवाद्दशेषु प्रमदाजनेदितं
 भवत्यधिचोपइवानुशासनम्” ॥
 गङ्गः । इत्यमरः ॥ उद्गतः । प्राप्तोदयः । इति
 मेदिनी ॥ (यथा, रामायणे ।
 “उदयादुदितं दीपं ज्वालापिण्डसमप्रभम्” ॥
 “उदितेऽनुदिते चैव समयाधुषिते तथा” ।
 इति मनुः । २ । १५५ । तथा, किराते । ५ । ५ ।
 “दधतसुज्वलितान्तरगोपुराः,
 गुर इवोदितेषुवना सुवः” ॥
 उदितोदितः, चि, (उदिते कथिते शास्त्रे उदितः
 अन्वदितः ।) शास्त्रज्ञः । इति सूतः ॥
 (“पुरोहितश्च कुर्वीत देवसुदितोदितम् ।
 दण्डनीत्याश्च कुशलमध्वर्वाङ्गिरसे तथा” ॥
 इति वाचस्पत्यः ॥
 उदीची, स्त्री, (उत् उत्तरं अक्षयकं । उत्क्रान्तं
 दृष्टिपर्यं अक्षति सूयं वा । उद ईदित्यक्षेरत
 ईकारः । ऋद्धिगादिना क्तिन् । उगितश्चेति
 ङीप् ।) उत्तरा दिक् । इत्यमरः ॥
 (“यदीदीक्षां गतिर्मानोस्तदा सूयंननाधिकम्” ॥
 इति हारीतोत्तरे प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥
 उदीचीनं, चि, (उदीची + ख ।) उदीच्यां भवं । उत्तर-
 दिग्जातवस्तु । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, श्रतपथ-
 ब्राह्मणे १३ । ८ । १ । ६ । “उदीचीनप्रवणे करोत्यु
 दीची वै मनुष्याणां दिक्” ॥
 उदीचं, स्त्री, (उदीच्यां भवम् । उदीची + यत् ।)
 बालनामगन्धद्रव्यं । इत्यमरः ॥ बाला इति ख्यातम् ।
 (बालकशब्देऽस्य गुणादयो बोद्धव्याः ॥)
 उदीच्या, षुं, (उदीच्यां भवः । उदीची + यत् ।)
 शरावतिनद्याः पश्चिमोत्तरदेशः । इत्यमरः ॥
 (तद्देशवासिनि चि, यथा, रघौ ४ । ६६ ।
 “शरैरचैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन् रसानिव” ॥

तथा, महाभारते युधिष्ठिरप्रबोधने ८ । ७० । ३४ ।
 “हता उदीच्या निहताः प्रतीक्षाः
 प्राच्या निरस्ता दाक्षिणात्या विप्रस्ताः” ॥
 उदीरणं, स्त्री, (उत् + ईर् + ल्यट् ।) कथनम् । इति
 हलायुधः ॥ (यथा, कुमारः २ । १२ ।
 (“उद्गातः प्रणवो यासां न्यायैस्त्रिभिरुदीरणम्” ॥
 प्रेरणम् । लोपणम् ।
 “ब्रह्मास्त्रोदीरणात् शचीर्देवदानवकिन्नराः” ।
 इति महाभारते ॥)
 उदीर्यां, चि, (उत् + ऋ + क्त ।) उदारः । महान् ।
 इति जटाधरः ॥
 (“न हि राज्ञासुदीर्यानामेवमभूतेनैरेः क्वचित् ।
 सख्यं भवति मन्दात्मन् ! श्रिया हीनैर्धनच्युतैः” ॥
 इति महाभारते ॥ उत्तेजितः । उद्दीपितः ।
 उद्गतः । यथा, कुमारः २ । ३२ ।
 “भवत्तन्वरोदीर्यास्तारकाख्यो महासुरः” ।
 “ब्रह्म च्चेयं संदलं च्चं च ब्रह्मणा सह ।
 उदीर्यो दहतः श्चून् वनानीवाग्निमारुतौ” ॥
 इति महाभारते । षुं, विद्याः । यथा, महा-
 भारते विद्यासहस्रनामकथने १३ । १४६ । ८० ।
 “उदीर्याः सर्वतश्चतुरनीशः प्राश्रतः स्थिरः” ॥
 उदुम्बरं, स्त्री, (उद् शम्भुं उद्योतीति उम्बरम् । उ + ड +
 संज्ञायां खच् । अर्द्धिर्घदिति सुम् । उत्कृष्टसु-
 म्बरम् ।) ताम्रम् । इत्यमरः ॥ (ताम्रशब्देऽस्य
 विशेषो ज्ञेयः ।)
 उदुम्बरः, षुं, उद्गुम्बरश्च । यच्चडुसुर इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । क्षीरश्चन्द्रः २ हेमदुग्धः ३ सदाफलः ४
 कालस्त्वान् ५ यज्ञयोग्यः ६ यज्ञीयः ७ सुप्रति-
 स्थितः ८ शीतवस्त्रः ९ जन्तुफलः १० पुष्पश्रुत्यः
 ११ पवित्रकः १२ सौम्यः १३ शीतफलः १४ अस्य
 पक्ष्मणगुणाः । मधुरत्वम् । हिमत्वम् । क्षि-
 कारित्वम् । रक्तपित्तद्व्यामूर्च्छादाहनाशित्वञ्च ।
 अस्य सुपक्ष्मणगुणाः । अतिप्रयश्रीतत्वम् । मधु-
 रत्वम् । पित्तश्रमशोषहारित्वञ्च । अस्यामफल-
 गुणाः । कषायत्वम् । अग्निदीपनत्वम् । रक्त-
 विकारित्वञ्च । अस्य त्वगुणाः । शीतत्वम् ।
 कषायत्वम् । त्रयणाशित्वम् । गर्भिणीगर्भसंरक्षक-
 त्वम् । स्तनदुग्धदाहत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (अस्य पर्यायगुणौ यथा ।
 “उदुम्बरो जन्तुफलो यच्चाङ्गो हेमदुग्धकः ।
 उदुम्बरो हिमो रूद्धो गुरुः पित्तकफाखजित् ॥
 मधुरस्तुवरो व र्त्रयप्रोधनरौपयः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ म भागे वटादिवर्गे ॥
 अस्य फलगुणांश्चाह चरकः सूत्रस्थाने सप्तविंशे-
 ऽध्याये यथा,—
 “अश्वत्थोदुम्बरश्चान्ययोधानां फलानि च ।
 कषायमधुरास्त्रानि वातजानि गुरुणि च ॥ * ॥)
 कुष्ठविशेषः । देहली । गोवराटेर नीचेर काठ
 इति भाषा । पण्डकः । गण्डकं । इति हेमचन्द्रः ॥
 उदुम्बरदत्ता, स्त्री, (उदुम्बरस्य दत्तमिव दत्तमस्याः ।)
 दन्तीदत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य गुणादयो
 दन्तीशब्दे ज्ञेयाः ।)

उदुम्बरपर्णी, स्त्री, (उदुम्बरस्य पर्णमिव पर्णमस्याः ।)
 उद्गुम्बरपर्णी । दन्तिकादत्तः । इत्यमरः ॥ (अस्यः
 पर्यायाक्षरकेय कल्पस्थाने १२ अध्याये उक्ताः ।
 यथा,—
 “दन्त्युदुम्बरपर्णी स्यान्निकुम्भोऽथ सुकूलकः” ॥)
 उद्गुखलं, स्त्री, (उद्गुर्द्धञ्च तत् खञ्च । तत् जाति ।
 आतोवुपेति कः । एषोदरादित्वात् साधुः ।)
 गुण्युलुः । इति मेदिनी ॥ तदुलुकाङ्कनाथकाष्ठनि-
 श्चितपात्रम् । उखलि इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 उलूखलं २ । इत्यमरः ॥ (“चंजुलोदुलुखले विद्वान्”
 इत्यादिप्रयोगो भावप्रकाशादौ द्रष्टव्यः ॥)
 उद्गुङ्गः, चि, (उत् + वृ + क्तः ।) उद्गुङ्गः । स्थूलः ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा, माघे । १ । ३६ ।)
 “उद्गुङ्गलोकाजितयेन वाम्भतम्
 गुरुर्धरिचि क्रियतेतरां लथा” ॥)
 उद्गतं, चि, (उत् + गम् + क्त ।) उद्गान्तम् । कर्दित-
 वस्तु । इत्यमरः ॥ उद्गुङ्गतम् । उदितम् ॥
 उद्गमः, षुं, (उत् + गम् + घञ् ।) उद्गमनम् ।
 उदयः ॥ (आविर्भावः । यथा, कुमारः । ७ । ७७ ॥
 “रौमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः
 खिन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत्” ।
 “फलेन सहकारस्य पुष्पोद्गम इव प्रजाः” ॥
 इति रघुवंशे । ४ । ६ ॥ प्रस्थानं वहिर्गमनम् ।
 “तनयानां क्षुधात्तानां पश्यन् प्राणोद्गमव्यथाम्” ॥
 इति कथासरित्सागरे ४ तरङ्गे ॥)
 उद्गमनीयं, स्त्री, (उत् + गम् + ङनीयर् ।) धौत-
 वस्त्रद्वयं । इत्यमरः ॥ धौथा योऽ इति भाषा ।
 (“सा मङ्गलखानविशुद्धगात्री
 गृहीतपल्लुद्गमनीयवस्त्रा” ।
 इति कुमारः । ७ । ११ ॥)
 उद्गाङ्गः, स्त्री, (उत् + गाङ् + क्त ।) अतिप्रयः । तद्-
 युक्ते चि । इत्यमरः ॥ (“प्रेमाङ्गाः प्रणयसुप्रः
 परिषयादुद्गाङ्गागोदयाः” । इति साहित्य-
 दर्शने । इय परिच्छेदे ॥)
 उद्गाता, [ऋ] षुं, (उद्गायति साम यः । उत् +
 गै + ङच् ।) सामवेदज्ञः । सामवेदविद्वान्नामः
 इत्यमरः ॥
 (“ब्रह्माणं परमं वक्त्रादुद्गातारश्च सामगम् ।
 होतारमथ चाध्वर्युं बाहुभ्यामहजत्प्रभुः” ॥
 इति हरिवंशे । तथा च मनुः । ८ । २०६ ।
 “होता वापि हरेदश्वसुद्धाता चाप्यनःक्रेय” ॥
 “उद्गाहोहोतब्रह्माणो यथाध्वर्युं विनाध्वरे” ॥
 इति सश्रुते सूत्रस्थाने चतुस्त्रिंशेऽध्याये ॥)
 उद्गारः, षुं, (उत् + गु + घञ् ।) उदमनम् । इत्य-
 मरः ॥ (यथा, रघौ । ६ । ६० ।
 “आभाति बालातपरक्तसासुः
 सनिर्भरोद्गार इवाद्रिराजः” ॥)
 उद्गुङ्गः । इति भरतः ॥ (यथा महाभारते ३ ।
 “तस्य लाङ्गुलनिन्दं पर्वतः स गुहामुखैः ।
 उद्गारमिव गौर्दनुस्सर्जं समन्ततः” ॥)
 कण्ठगर्जनं । इति जटाधरः ॥ टुकुर इति भाषा ।
 तसु नागवायुकर्म्म । इति श्रीधरस्वामी ॥ (आवाः ।